

מ"ת 53962/11/14 - מדינת ישראל נגד אברהם ג'אבר

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 53962-11-14 מדינת ישראל נ' ג'אבר (עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת מרב גרינברג
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	אברהם ג'אבר (עציר)

החלטה

כללי

1. כנגד המשיב הוגש ביום 25.11.14 כתב אישום האוחז בחמישה אישומים, רובן ככולן עבירות רכוש שביצע המשיב, לכאורה, בין המועדים נובמבר 2013 ועד ליום 16.11.14, יום מעצרו.
2. כמו-כן, הוגשה כנגד המשיב בקשה למעצרו עד תום ההליכים, כשהמבקשת מתבססת בקשתה על ראיות מגוונות, בין היתר סרטי אבטחה. באשר לעילת המעצר - סבורה המבקשת כי ריבוי העבירות המיוחסות למשיב, עברו הפלילי הכולל שש הרשעות בעבירות אלימות, סמים ורכוש, בגין חלקן ריצה מאסרים, והתמכרותו לסמים, העומדת, בין היתר, ברקע לביצוע העבירות, מקימים עילת מסוכנות ברף גבוה המחייב הותרתו מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים כנגדו.
3. ביום 4.12.14 התקיים בפניי דיון לגופן של ראיות. ב"כ המשיב, עו"ד עמר, לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האישום הראשון, אך סבור כי יתר האישומים מושתתים על ראיות חלקיות בלבד, שאינן יכולות לשמש בסיס לבקשת מעצר המשיב עד תום ההליכים. ביחס לעילת המעצר נטען, כי אין בכוחן של העבירות המיוחסות לו באישום הראשון כדי להקים עילת מעצר, אך בהתחשב בעברו, מציע לשחררו לחלופת מעצר ביתית הכוללת אף פיקוח איזוק אלקטרוני.

ראיות לכאורה

4. כידוע, בשלב בקשת המעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם חומר הראיות הגולמי המונח לפניו מבסס תשתית ראייתית לכאורית להוכחת אשמתו של הנאשם. בשלב מקדמי זה, טרם עבר החומר הגולמי במסגרת ההליך הפלילי, על כן, אין נדרשים אנו לבחון, בשלב זה, אלא את הפוטנציאל ההוכחתי הגלום בראיות שמונחות בפנינו. ראה **בש"פ 6742/11 אל מכאווי נ' מדינת ישראל**, וכן **בש"פ 3526/13 כיאל נ' מדינת ישראל**.

5. בענייננו, הסכים ב"כ המשיב לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית ביחס לאישום הראשון. עוד אין מחלוקת בין הצדדים כי המשיב מוכר בכינוי "אדרה" (ראה **הודעת המשיב מיום 18.11.14, עמ' 3, ש' 66**).

6. **באשר לאישום השני** - פריצה לרכב וגניבת מכשיר טלפון סלולרי, ביום 29.10.14 - עיינתי בהודעותיו של עד הראיה **פחרי חאג' יחיא** מהן עולה כי זיהה בוודאות את המשיב כמי שפץ לרכב (הודעתו מיום 30.10.14, ש' 8-19), מכיר את המשיב בכינוי "אדרה" ואף פנה אליו בשמו הפרטי וזה השיב לו. לכך אוסיף את הודעתו של עד ראיה נוסף, בשם **מחמוד קמחאן**, אשר מספר בהודעתו כי זיהה את המשיב אשר עבר בסמוך לו, שוחח אתו והבחין בו שובר את חלון הרכב וגונב את מכשיר הטלפון. שני עדי הראיה מזוהים את המשיב נוכח הכרות קודמת וגם כמי שתועד בסרט אבטחה פורץ למסעדת "נובולינו", נשוא האישום הרביעי, לכך אתייחס בהמשך.

7. בחנתי אף טיעוניו השונים של ב"כ המשיב ביחס לאישום זה ומצאתי לכולם מענה מספק. כך מסביר המתלונן בהודעתו מיום 20.11.14 מדוע הבחין בגניבת מכשיר הטלפון הסלולרי בשלב מאוחר לתלונתו הראשונית, כך מפרטים כל אחד מעדי הראיה את גרסתם להתרחשות האירועים, כשבליבת עדותם, מזהים בוודאות את המשיב כמי שפרץ ושבר חלון רכב המתלונן. לא מצאתי בסתירות השונות אליהן מפנה עו"ד עמר כדי לכרסם במהימנות העדים. **אשר על כן, קובעת קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב בעובדות האישום השני**.

8. בעובדות **האישום השלישי לכתב האישום** מייחסת המבקשת למשיב פריצה לבית ספר "אל מאג'ד" בעיר טייבה, ביום 12.10.14, וגניבת חלקי מחשב שהושארו בכניסה לבית הספר. עיינתי בחומר החקירה הרלוונטי לאישום זה ואף צפיתי בסרט האבטחה, ומצאתי כי ניתן לקבוע לכאורה כי המשיב הוא המתועד בסרט כמי שמהלך בשטח בית הספר, נושא חלקי מחשב, ככל הנראה מקלדות, בידיו. לכך אוסיף את שתיקתו של המשיב והעדר הסבר חלופי להמצאותו במקום, המחזקים את הראיות כנגדו.

9. עם זאת, משאין חולק כי הרכוש הגנוב הושאר בבית הספר, דומה כי נכון יותר לייחס למשיב עבירה של נסיון גניבה תחת עבירת הגניבה (ראה לעניין זה - נוסח עובדה מס' 5 לאישום זה). **אשר על כן, מצאתי לקבוע קיומן של ראיות לכאורה להוכחת התפרצות המשיב לבית הספר ונסיון גניבת רכוש ללא הסכמת הבעלים**.

10. **האישום הרביעי לכתב האישום** עניינו, התפרצות למסעדת "נובולינו" בטיבה ביום 11.09.14. ביחס לאישום זה הוצגה תשתית ראיתית הכוללת חוות דעת מומחה הקושרת בין פרופיל DNA שהופק מכתמי דם שנמצאו במסעדה בסמוך למועד הפריצה לפרופיל ה-DNA של המשיב; סרטון אבטחה שבו נצפה, לטענת המבקשת, המשיב כשהוא מנסה לפרוץ למסעדה ונפצע בידו; מזכר השוטרת אורית פלד המתעד שיחה עם העד מחמוד קמחאן המזהה את הדמות המתועדת בסרט האבטחה כמשיב (עוד ראה הודעת קמחאן מיום 30.10.14) וכן תעודה רפואית על שם המשיב ממנה עולה כי טופל בבית החולים "לניאדו" עקב פציעה בידו הימנית, ביום 11.09.14, משעה 05:49.
11. עיינתי בכלל חומרי החקירה, ושוכנעתי בקיומה של תשתית ראיתית לכאורית בהתבסס, בין היתר, על **המתאם בין פרופיל ה-DNA** שהופק מכתמי הדם שנמצאו במסעדה בסמוך לפריצתה לזה של המשיב, וכן **התעודה הרפואית** המעידה כי אכן המשיב נפצע בידו הימנית סמוך למועד הפריצה.
12. **באשר לסרט האבטחה** - צפיתי בסרט בו מתועדת דמות המזכירה את מבנה גופו וצורת הליכתו של המשיב, אך אם דומה כי בכך אין מספיק - הרי הצטרפות כלל הראיות המפורטות לעיל, לזיהוי המשיב על ידי העד קמחאן, שתיקתו המהדהדת של המשיב והעדר הסבר חלופי לפציעתו בידו (ראה לעניין זה גם דברי ב"כ המשיב בפרוטוקול מיום 4.12.14, עמ' 6, ש' 4-7), **מביאני למסקנת קיומה של תשתית ראיתית מספקת.**
13. הדברים דומים גם ביחס לאישום החמישי, בחומר החקירה המתבסס בין היתר על סרטי האבטחה, מצאתי התאמה לכאורית בין הדמות המתועדת בסרטים מסתובבת בתחום בית הספר ומנסה לפרק אחת ממצלמות האבטחה, לבין המשיב. טענת האליבי שמסר המשיב הוזמה, **ועל כן מצאתי קיומו של מסד ראיתי לכאורי כנדרש גם ביחס לאישום החמישי והאחרון.**
14. **לסיכום, לאחר שעיינתי בחומרי החקירה הרלוונטיים, צפיתי בסרטי האבטחה ובחנתי לעומק טיעוני ב"כ המשיב, הנני קובעת קיומה של תשתית ראיתית לכאורית להוכחת אשמתו של המשיב בחמשת האישומים המיוחסים לו.**
15. מסקירת עניינו של המשיב בהיבט הראיתי, אעבור לבדיקת עילת המעצר ועוצמתה. בסוגיה זו מצאתי כי ריבוי העבירות המיוחסות למשיב, התעוזה שהפגין, עברו הפלילי והתמכרותו לסם, מגבשים עילת מעצר של מסוכנות בעצימות בינונית-גבוהה. ראה לעניין זה **בש"פ 5572/12** בעניינו של שרלו הקובע כי בעבירות רכוש יש מקום ליתן משקל בכורה לנסיבות העושה לצד בדיקת נסיבות המעשה.
16. עוד אוסיף, כי עניינו של המשיב מוכר לבית המשפט היטב, כפי שהדברים משתקפים בדבריו שלו בעמ' 7 לפרוטוקול הדיון מיום 4.12.14 ולהתרשמותי מדובר במשיב מכור לסם המנהל אורח חיים עברייני ושולי, הנשקפת ממנו מסוכנות להישנות עבירות דומות בעתיד, ולא השכיל לנצל, בעברו, הזדמנויות

רבות לשנות את דרכיו הרעות כשהתנגד לשילובו בהליך גמילה.

17. עם זאת, טרם אגבש החלטתי הסופית בתיק דנא, מצאתי כי בנסיבותיו של המשיב קיימת נחיצות רבה להפניית עניינו לבחינת שירות המבחן.

18. שירות המבחן מתבקש להכין תסקיר מעצר על אודות המשיב אשר יבחן את רמת מסוכנותו, מידת התמכרותו לסם וטיבה של החלופה המוצעת.

19. למותר לציין, כי אין בהחלטתי זו כדי לקבוע מסמרות או לטעת ציפיות במשיב, ומטרתה הצגת תמונה במלואה בפני בית המשפט טרם החלטה.

20. מורה על מעצר המשיב עד החלטה אחרת.

ניתנה היום, י"ט כסלו תשע"ה, 11 דצמבר 2014, בהעדר
הצדדים.